

[Før Dich.]

redegjort for disse forhold, som omtales i et protokollat om prisforliget i Luxembourg. Man fik nærmest det indtryk, at det var småsager, og i alle tilfælde var sagen udskudt til oktober, og det betyder på godt „fællesmarkeds“ at det er udskudt i al evighed. På direkte spørgsmål fra SF har vi nu i markedsudvalget fået et notat fra landbrugsministeriet, hvori det skønnes, at det samlede danske bidrag i en 4 års periode begyndende næste år kan komme op på 100 mill. kr. Det er immervæk håndører. Det er 100 mill. kr., som vi absolut intet får for. Jeg tror, eller rettere: jeg har en meget sikkert begrundet formodning om, at dette skøn er sat meget lavt. De skøn, jeg har fået andesteds, bl. a. fra forhandlingerne i Europaparlamentet og herunder fra længere samtaler med den engelske konservative landbrugsordfører, hr. Scott Hopkins, ligger betydeligt over det skøn, som vi har fået fra landbrugsministeriet. Det vil selvsagt betyde, at Danmarks nettoudgift på dette område vil vokse tilsvarende betydeligt. Alt tyder på, at den danske regering her har købt en meget stor fed og vild kat i den sæk, hvori man også medbragte prisstigninger til de forbrugere, som man erklærer sin varme sympati.

Lad mig ganske kort sige i forbindelse med det, hr. Gert Petersen sagde om den videregående integration: den europæiske union, integrationen på det økonomiske, udenrigspolitiske og militære område, at det for mig som medlem af den ejendommelige forsamling, der hedder Europaparlamentet, som jeg har den tvivlsomme fornøjelse at være medlem af, forekommer naivt indtil det groteske, når nogen, herunder så vidt jeg kan forstå regeringen, fortsat hævder, at noget sådant ikke vil blive til virkelighed, og at det i hvert tilfælde selvfølgelig ikke vil komme til at omfatte Danmark. Jeg kan forsikre om, at det ikke er det indtryk, man modtager som medlem af Europaparlamentet.

Nu kan man selvfølgelig og heldigvis med god ret hævde, at Parlamentet ikke har nogen magt. Men man skal ikke nære nogen tvivl om, at de synspunkter, der er kommet til udtryk i Parlamentet, i allerhøjeste grad er dækkende for de herskende strømninger i det politiske liv i de lande, som de delegerede repræsenterer.

Jeg kan bl. a. forsikre om, at medlemmerne af Parlamentet fra andre lande ikke kan tillade sig i Parlamentet at stemme for én politik og i deres nationale parlament eller folketing for en anden, således som man f. eks. har set de to danske konservative medlemmer af Europaparlamentet gøre på landbrugsprisspørgsmålet. Hvis nogen fremsætter afvigende synspunkter i Parlamentet eller som f. eks. hr. Erhard Jakobsen bare henstiller til den fungerende formand for Ministerrådet, at denne i sin beretning gør opmærksom på, at Danmark har betinget sig, at udenrigspolitiske spørgsmål indtil videre diskuteres af udenrigsministrene uden for EFs institutioner, bliver det mødt med en almindelig latter i salen, og den fungerende formands svar er: „Jeg kan svare enten på engelsk: „no comments“ — altså „ingen kommentarer“ — eller på fransk: „dont acte““, hvilket nærmest på dansk må oversættes med „nå“.

Men jeg må i øvrigt erklære mig enig med hr. Erhard Jakobsen, når han kritiserer det konservative folkepartis holdning til dette arbejde. Det forekommer mig mere end besynderligt, at netop det konservative folkeparti, som har lagt umådelig vægt på Europaparlamentets betydning, nægter at gå med til en fornuftig clearingordning, som sikrer, at medlemmer af dette ting, hvis de er fraværende til det arbejde, som tinget har pålagt dem, ikke kommer i den situation, at f. eks. en regering bliver væltet af den grund. Det er meget smukt, når hr. Knud Bro kommer herop og forsikrer, at det skam slet ikke er det, der er sagen. Sagen er, at hr. Knud Bro forfærdelig gerne vil passe sit arbejde i folketinget og sin valgkreds. Det vil vi andre også gerne. Men jeg ville være meget taknemlig, hvis det konservative folkepartis gruppeformand her fra talerstolen ville bekræfte, at det konservative folkeparti ikke vil udnytte en sådan situation til at ændre den parlamentariske balance her i tinget. Det er ganske urimeligt på en ene side at hævde, at Europaparlamentet og det arbejde, der gøres dernede, har så og så stor betydning for dette land, og på den anden side føre denne mærkelige, for at sige det pænt, dobbelttungede politik.

Jeg vil lige sige en enkelt ting til hr. Erhard Jakobsen, som talte om det fornuftige centraliserede bureaukrati i fællesmarkedet.